

BÉKEHARANG

HITMÉLYÍTŐ, HITÉBRESZTŐ ERKÖLCSNEMESÍTŐ LAP.
MEGJELENIK MINDEN HÓ ELSEJÉN

ELŐFIZETÉSI DIJ EGY ÉVRE 2. P. EGYES SZÁM 20 F.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Budapest, VI., Felsőerdősor 5. I. emelet.

Az Isten lelke vezet.

Sokszor lehet hallani a költői hasonlatot: „Az élet tengeré.” Ilyenkor beláthatatlan nagy vizekre gondolunk, esetleg a szörnyű hullámokat is el tudjuk képzelni. Ha már voltunk tengeren éjjel és talán nagy égi háború közepette hányódott hajónk, akkor az „élet tengeré” kifejezés mindig igen kellemetlen érzéseket is vált ki belőlünk. De akárhogy is van, az életet tengerrel hasonlítani össze egészen mindennapi. Viszont minden iskolás gyermek is tudja, hogy ha valaki hajón indul el a tengeren, azon a hajón van iránytű és valaki, aki azt az iránytűt állandóan figyeli. Erre aztán rá is bizza magát mindenki. Akárhogyan hányódik is a hajó, akármilyen sötét is lesz olykor, a hajón mindenki tudja, hogy van iránytű és van valaki, aki érti és figyeli ezt a műszert. Ezért senki sem aggódik amiatt, hogy valahogyan a hajó nem érné el célját.

Ha tehát az élet „tenger”, kell iránytű és azt az iránytűt állandóan figyelni is kell, különben hogyan érjük céljait? Az iránytű nem akadályozhatja meg a sötétség beálltát, sem a tomboló vihart lecsendesíteni nem tudja. De éppen ilyenkor legmegnyugtatóbb használata.

Hogyan van hát, hogy gyakran lehet látni embereket kétségbeesetten hányódni az élet tengerén? Húgyan lehet az, hogy valaki elindul az élet tengerén és maga mondja, hogy nem ismeri ki magát? Vannak, akik mondják, hogy azt sem tudják, minek vannak a világon. Szinte megrendültem, mikor multkor egy egész komoly ember mondta előttem: „Minek is élek még?” Valóban végtelenül elszomorító, ha valaki cél és értelem nélkül hányódik az élet tengerén.

Van egy- könyv, amelynek létezéséről mindenki tud. Legalább is erre mifelénk. Azt is tudjuk, hogy ezt a könyvet igen könnyű beszerezni és hogy nincs olyan szegény ember, aki birtokába nem juthatna. Mégis milyen meglepő, hogy viszonylag igen kevés ember ismeri ezt a könyvet és még kevesebben olvassák és ezen keveseknek is csak piciny töredéke gon-

dolkozik is arról, amit olvas. Pedig meglehet állapítani azt is, hogy mindazok, akik ismerik is, olvassák is és még gondolkoznak is róla, mind igen jól járnak. Még nem lehetett hallani, hogy valaki nagy bajba jutott volna vagy eltévedt volna, aki ezt a könyvet használta. Sohasem lehetett hallani, hogy valakit ez a könyv szerencsétlenné tett vagy nyomorba vezetett volna. Ellenkezőleg, ebben a könyvben lehet olvasni e soraink címét: „Az Isten lelke vezet.”

Az életben beszélünk bajokról. Beszélünk sötétségről és világosságról. Beszélünk gyűlöletről, irigységről és féltékenységről. Beszélünk betegségről, nyomorúságról, szegénységről és elhagyatottságról. Nem kellene rá gondolnunk az ilyen állapotban, hogy valami nekünk hiányzik ezen a tengeren? Mert hát nem tenger a baj a sötétség? Nem tenger-e az irigység és gyűlölködés? Ki ismeri itt ki magát? Ki tudná megmondani, hogy merre van itt az út a cél felé? És ki adja azt a nyugodtságot, biztosságot, amelyre szükségünk van, ha a tengeren utazunk?

„Az Isten lelke vezet” olvasom ebben a könyvben. Ez tehát bizalom dolga. Kell, hogy figyeljem e vezetést. Ha nem veszek magamnak időt hozzá, hogy figyeljem, akkor már is eltévedtem. Ha reggel elindulok és tudom az irányt, nyertem utbaigazítást, biztos léptekkel és könnyen haladok. Ha valamilyen módon nem volt időm utbaigazítást nyerni, megyek egyenesen neki a „falnak”. Mennyi ember véti el az első lépést és az első szót is. És utána következnek a félreértések. Ezeket követik a csalódások. A nap már elhibázottnak látszik. És ki tud ebben a vergődésben nyugodt maradni? A hullámok dobálják a szerencsétlent ide s tova, föl-le. Csoda-e, hogy az így hányódó emberek egymással összeütköznek, egymást megsértik, egymásban kárt tesznek? Csak az a csoda, hogy még így is van, hogy ez a tenger összes utasait még nem nyelte el teljesen.

Ami hiányzik életünkben ez a vezetés. De a könyv azt mondja, hogy az Isten lelke vezet. Figyeljünk hát rá. Ne erőszakkal akar-

jük magunkat a hullámokon vesztünkbe sodor-
tatni. Alljunk meg, hallgassunk el és várjunk
amíg az Isten lelke szól. Megérti azt minden
gyermek. Sőt Jézus azt mondja, csak a gyer-
mek. T.

Emlékezzél a halálra!

Feltámadunk — olvassuk a temetők be-
járataánál — de mire, ez a nagy kérdés. „És
sokan azok közül, akik alusznak a föld porá-
ban, felszerkenek, némelyek örök életre, né-
melyek pedig gyalázatra és örökkévaló utála-
tosságra. Az értelmesek pedig fénylenek, mint
az égnek fényessége; és akik sokakat az igaz-
ságra visznek, miként a csillagok örökkön ö-
rökké.” Dániel 12, 2–3.

Vannak tulságosan naiv és könnyelmű
emberek, akik azt hiszik, ahogy egy lelkész
testvérünk mondta, hogy ahhoz hogy üdvözül-
jenek nem kell egyéb mint meghalniok. „Bol-
dogok a halottak, akik az Úrban halnak meg
mostantól fogva. Bizony azt mondja a Lélek,
mert megnyugosznak az ő fáradságuktól és az
ő cselekedeteik követik őket. Jel. 14, 13.

Lőn pedig hogy meghala a koldus Lázár
és vitették az angyaloktól az Ábrahám kebelé-
be. Vajjon kik fognak a te lelkedre várni, hogy
hazavigyenek mikor meghalsz? Igen komoly
kérdés ez. Szakíts a bűnnel, élj szentül! „Drá-
ga az Úr előtt az Ő kegyeseinek halála” ez
legyen erős vigasztalás számodra.

„Hogy semmiben meg nem szégyenülök,
hanem mint mindenkor, úgy most is, nagy bá-
torsággal fog magasztaltatni Krisztus az én
testemben, akár életem akár halálom által.
Mert nekem az élet Krisztus és a meghalás
nyereség. De ha e testben való életem munká-
mat gyümölcsözteti; hogy melyiket válasszam,
meg sem mondhatom. Mert szorongattatom e
kettő között, kívánván elköltözni és a Krisztus-
sal lenni; mert ez sokkal inkább jobb...”
Fil. 1. 20–23.

Élj úgy kedves lélek, hogy te is elmond-
hasd Pál apostollal: „Mert nekem az élet
Krisztus és a meghalás nyereség.”

R. M.

Teljes ige — mindenkinek...

Nem volt egy ige sem azok
közül, amelyeket Mózes pa-
rancsolt vala amelyet fel nem
olvastott volna Józsué az
egész gyülekezet előtt, még
az asszonyok gyermekek, jö-
vevények előtt is, akik járnak
vala közöttük. (Józs. 8/35.)

Ai városának bevétele után Isten törvé-
nye köré gyülekezett a nép. A harcok, küzdel-
mek győzedelmes megvívása után hova is me-

hetne máshova Isten népe, mint Isten oltára-
hoz és igéjéhez. Minden időknél isteni köve-
telménye volt ez, mely mind e mai napig is
érvényben van. Ha az Úr kegyelme győzel-
met ad a hétköznapi küzdelmei fölött, nem az
áldástadó Isten igéjének kell e legfőbb gyönyö-
rőségünknek lenni? Vajjon neked az-e min-
denkor? Józsué összehívta a népet a győzelem
után és nem a világ szórakozásaival tömte
őket, hanem Isten igéjéből olvasott fel nekik.
Isten Igéjéhez való járulás volt számukra az —
üdülés. Neked mi az üdülés és a szórakozás?

Nos és hogy adta át Józsué ez igéket?
Azt olvassuk, hogy nem volt egy ige sem,
melyet fel ne olvasott volna. Isten minden igé-
je fontos volt számára. Amikor az Úr Jézus
megkísértetett, azt olvassuk, hogy a sátán
egyik támadását ezen igékkel verte vissza:
Meg van írva, hogy nem csak kenyérrel él az
ember, hanem az Istennek minden igéjével.
Szeretném, ha tudomásul vennénk, hogy Isten
minden igéjével kell élni. Nemcsak némellyel,
vagy azzal amelyik nekünk tetszetős, hanem
mindegyikkel. Vannak emberek, akik Istennek
egyes igéit szívesen megjegyzik és alkalomad-
tán szívesen idézik. Pl. a részeges emberek
nagyon szívesen előhozzák az igének
ama szavait, amelyben Pál Timótheusnak azt
ajánlja, hogy éljen egy kevés borral — gyako-
ri gyengélkedése miatt. (I. Tim. 5/23.) Vagy
ugyancsak megjegyzésre méltónak találják so-
kan kánaai menyegző történetét, hol a vidám,
poharazgató társaságra vélnék jó példát találni
a bibliában. A harciaskodó emberek kedvenc
bibliahelye, a kufárok kiűzése a templomból.
Persze arról bölcsen hallgatnak, hogy az Úr
Jézus nem önmagáért ragadott korbácsot, ha-
nem Atyja házához való féltő szeretet emész-
tette. Az asszonyoknak tetszik, hogy a biblia
gyöngédségre biztatja a férjeket és mély szere-
tetre feleségükkel szemben. Míg a férjek, ha
átolvassák az írást, nem felejtik el, hogy Pál
apostol csendességre inti az asszonyokat. Azu-
tán így ragadnak ki a gyülekezetek is egyes
dolgokat, intelmeket, parancsolatokat, megfede-
kezően arról hogy a parancsolatok vége a sze-
retet. De vajjon részekre osztható-e a Krisztus,
— kérdi az apostol. Vajjon részekre osztható-e
a parancs? Egy sem volt, amelyet Józsué ne
ismertetett volna velük. Mind egyformán fontos
volt és fontos ma is. És ezért kedves Lélek,
ha a borivás ajánlása szememben oly lényeges,
legyen fontos akkor az Úr Jézus ama paranc-
sa is, amely azt mondja neked, hogy gondo-
lataid tisztátalansága is bűn és kizárhat az Is-
ten országából ha az Ő vére alá nem hozod
bűneidet. Nem mondhatjuk egyik isteni pa-
rancsra sem, hogy — azt még a jó Isten sem
kívánja, vagy hogy az a papoknak való. Lát-
juk Józsué a nép számára olvasta fel és Isten
igéjének minden egyes betűje neked személy-
szerint is szól és ha ezen isteni parancs alól

magadat kivonod, önmagadat csalog meg és ezen önámításodra egyszer keservesen ráfizetsz. Istennek, bármily kemény, emberi természetednek nem tetszetős parancsával találkozol is szent igéjében, fogad el gyermeki alázattal. Ne mond, hogy kemény, hanem kérj tőle erőt, s az ő ereje meg fog téged áldani és képessé tesz nem csak elolvasására, megértésére, hanem követésére is.

De hol olvasta ezt fel Józsué? Az egész gyülekezet előtt. Nem egy szűkebb társaságot, vagy egy papi közösséget hívott egybe, hanem az egész gyülekezetet. Isten igéje az egész gyülekezetnek szólt és szól ma is. Te sem vagy kivétel. Ne gondold, ha Isten igéje valamire azt mondja, azt nem szabad, hogy te az alól kivétel vagy, s te megleheted a tiltottat is. Ha Isten igéje a hazugokat kizárja országából, úgy te is kinnt maradsz ha hazugságban élsz és nem akarsz abból szabadulni. Gyilkosoknak mondja az irás azokat, akik gyűlölik atyjafiaikat és egy embergyilkosnak sincs örök élete. (Ján. I. 3/15) Nos talán van környezetedben olyan akit gyűlölsz, akit nem bírsz elhordozni és azt gondolod, hogy az Ur majd azt pont neked elnézi, hiszen azért jó Isten. Kedves lélek tévedsz. Nem vagy kivétel és sorsod betellik, ha meg nem alázkodsz Isten igéje és akaratá előtt. És így végig mehetnének parancsain, melyek mindannyiunk számára érvényesek és amelyek áthágása miatt szomorú vég várna ránk, ha az Ur Jézus könyörülő szerelele, vérével meg nem tisztított volna és ha igéjének bátorítása is nem volna a mienk. Az a bátorítása, melyben kegyelmet ígér azoknak, kik megalázkodva meghajolnak előtte.

Józsué az Ur egész gyülekezete előtt olvasta fel az Ur minden törvényét, sőt még az asszonyok és a gyermekek előtt is. Az Ur Jézus magához engedte a gyermekeket és megáldotta őket. De nemcsak áldását adja a gyermekekre, hanem közli velük parancsait is. Sokan azzal intézik el a gyermekek és Isten igéjének kapcsolatát, hogy: az még gyerek. A gyermek ártatlan és nem tud semmit. Vajjon tényleg így van? Visszagondolok a magam gyermekkorára, mennyi fortéllyal, ravaszkodással akartam szüleim parancsait áthágni. És emlékszem, egyes ilyen esetek után mennyire bántott a lelkiismeret. És ahol a lelkiismeret megszólal, ott már van büntudat, s ahol büntudat van, ott szükség van a teljes felismerésre, a bűnbocsánat utjának megismerésére, a kegyelem elnyerésére, amelynek ismerése Isten igéjén át lehetséges. Ne mondjátok, hogy a gyermeknek nem való Isten igéje. Engedjétek hozzá gyermekeiteket, olvassátok az ő számukra is, nekik is, hogy abban növekedvén, az valóban világitó fáklya lehessen az élet utján az ő számukra is. Megjelent az Isten üdvözítő kegyelme minden embernek és ha mi annak örövendeni tudunk, a kegyelem szavaiban örö-

münket leljük, ne fosszuk meg ez örömtől — a mi gyarló emberi elgondolásunk miatt — a gyermekeket sem, mert az élet kenyeré éppen olyan szükséges táplálék nekik, mint nekünk is.

Kedves lélek, enged meg, hogy szeretettel megkérdezzek, hogy gondoskodsz-e egy családot, gyermekeid lekitáplálékáról, mint a testiről? Igyekszel-e az élet kenyerével is jeltartani és megelégtetni őket?

De nemcsak a szűkebb családkörnek, vagy gyülekezetnek olvasta fel Józsué az egész törvényt, hanem a — jövevényeknek is, akik nem tartoztak ugyan a szűkebb családhoz, de ott éltek közöttük. Nekünk is van szűkebb családunk, gyülekezetünk és vannak jövevények ismerősök, vendégek. Ezeket sokszor akár kiméleltől, vagy „ugysem érti meg”, vagy „nem akarok rárohanni”, vagy más alakoskodással nem közöljük az Ur teljes akaratát. „Egyszer jön, hát nem akarok mindjárt ajtóstól rohanni a házba” és más hasonló kifogásokkal mentegelve magunkat, nem olvassuk előttük az Ur teljes akaratát. Ha azonban őszintén magunkba nézünk, akkor azt látjuk, hogy nem a kimélet, hanem a gyávaság tart vissza attól, hogy valakinek szemébe mondjuk Isten minden üzenetét. Nemde így van? Józsué elővett mindenkit, aki csak közelébe volt és Isten akaratát megismertette velük. Erre hívott el minket is az Ur. De hogyan tudta ezt Józsué megtenni? Először is ő maga is kapcsolatban volt Istennel, szerette igéjét, belátta annak szükségességét, legfontosabbnak tartotta, volt vágya, bátorsága mindenkivel közölni mert szerette népét. Adjon az Ur szeretetet a mi szívünkbe is népünk iránt, hogy ez a szeretet legfőképpen abban nyilvánuljon, hogy legfőbb igyekezetünk legyen velük — egy imádkozó életen át — az Ur akaratát megismertetni.

Liebstöckl.

Valamit mond néktek, megtegyétek!

„Valamit mond néktek, megtegyétek” — ezt Mária mondta, Jézus anyja a kánaáni menyegzőn. És a szolgák szót fogadtak, Jézus parancsára megtöltötték a korsókat vízzel és az engedelmesség u'án Jézus csodát tett és a vizet borrá változtatta. A másik szentirási hely, melyre figyelmet szeretném felhívni ez: „Amit cselekedni akarsz, hamar cselekedd!”

Sok bibliai mondást láttam már a falon, de e fenti kettőt még sehol sem találtam. Pedig ha ezeket szem előtt tartjuk, egész életünk, sőt az egész föld arculata megváltoznék.

Te is csodákat élhetsz át, ha azt teszed, amit az Ur parancsol. Talán nem azt fogod

látni, hogy a víz borrá változik, hanem ennél is nagyobb csodát. Ha Isten parancsára ügyelsz s azokat megcselekszed, békességed olyan lesz, mint a folyóvíz és igazságod, mint a tenger habjai. Békesség van szivedben? Igaz a te életed? Csodálatos, ha életünk rendezve lesz, békesség és igazság lakik benne. Ismered az ujjászületés csodáját? Ha engedelmes vagy Isten iránt, csodákat láthatsz.

Ez a három dicső dolog álljon előtted: Békesség, igazság, üdvösség. Mit akarsz ennél többet? Gondolj erre: „Valamit mond néktek, megtegyétek, — és: „Amit cselekedni akarsz, gyorsan cselekedd!” Bár ezt az utóbbi bibliai verset az Ur Jézus Judásnak mondta, szomorú értelemben, azonban nekünk is szól, hogy engedelmeskedjünk gyorsan és készségesen az Ur parancsainak.

Schw. Ev-ből R. M.

H I R E K.

A déli körzet konferenciája Kaposváron.

Az elmúlt hónapok örvendetes nagy eseményei és evvel kapcsolatosan négy prédikátor testvérünk bevonulása, már-már arra készítetett bennünket, hogy ez évben mondjunk le az őszi konferenciáról. A közösség utáni vágy és az egész munka együttes megtárgyalásának szükségessége végül is áttörte az akadályokat.

A kaposvári gyülekezet, vendégszerető prédikátor családdal az élén, meghívta a konferenciát. Örömmel mentünk az őszi virágpompában uszó kedves városba.

A délelőtti és délutáni órákon a Szent-Lélek kérdésével foglalkoztunk és pedig, hogyan nyerjük el, hogyan munkálkodik az Ur gyermekeiben és hogy szomoríthatjuk meg a Szentlelket. A három előadásból és az eszmecserekből azt a mély benyomást nyertük, hogy a Szentlélek Isten legnagyobb ajándékai közé tartozik. Ha őszinte szívvvel befogadjuk és neki fenntartás nélkül engedelmeskedünk, akkor egész életünk a csodák láncolata lesz.

Az estéli evangélizációs istentiszteleteken csak elmélyítették a zenekar zeneszámait a nyert áldást. Ugy a hallgatóknak, mint az előadónak örömben forrt egybe a szívük.

Túl gyorsan repültek el az áldásos napok. A kedves kaposvári testvéreknek szívből köszönjük a meleg testvéri szeretetet, az Ur fizesse vissza gazdagon.

H. H.

SZERKESZTŐI ROVAT

NUELSEN PÜSPÖK UR meleg üdvözléseit küldte egy hosszabb levélben prédikátorainkban, diakonisszáinknak és a gyülekezetünknek. Az ő kívánsága számunkra e nehéz időkben az, hogy tanuljuk meg Isten útjait jobban megismerni és minél több lelket tudjunk Hozzá vezetni ezen rendkívüli időben.

OKTÓBER 2.-ÁN kötöttek házasságot Tessényi Zoltán és Biró Piroska. Az ifju párhoz a vőlegény atya beszélt Gal. 6,2 alapján és a német gyülekezet énekkara énekelt. Ezután is kifejezzük az ifju párnak jókívánságainkat. A jó Atya áldja meg szolgálataikat és minél több léleknek tudjanak áldására lenni.

A SZUPERINTENDENS szeptember 15-én Miskolcon, szeptember 29-én Györkönyben, október 6-án Kaposváron és október 13-án Szegeden látogatta meg a gyülekezeteket. Ez az idő az aratási hálaünnepek időszaka volt és így sok öröme volt az iljuságban. Ahol fiatal lelkek énekben, szavalatokban és zenével dicsőítik a jó Atyát ott van reménység hogy ezen legszebb és legfontosabb munka lassan gyarapodni és erősödni fog.

HASZITS JÁNOS prédikátor szeptember végén átköltözött új munkaterületére, Ungvárra. Lakása egyelőre Drugeth utca 12 alatt van, amíg sikerül majd az egyház saját házában számára lakást biztosítani. Szívből kívánjuk Haszits tvér munkájára Isten gazdag áldását.

A DÉLI KÖRZET prédikátor-találkozóját okt. 15—17-ig Kaposváron tartottuk meg. Nagy örömünkre szolgált, hogy ezen munkaterület összes munkásai jó egészségben lehettek együtt. Azok, akik fegyvergyakorlaton voltak, mind szerencsésen hazaérkeztek. Az Ur jószágos vetéséért és oltalmáért nagyon hálásak vagyunk. A prédikátor család és a gyülekezet vendégszeretetét hálásan köszönjük.

AZ ÉSZAKI KÖRZET november 6.-án tartja meg őszi találkozóját Nyiregyházán.

OKTÓBER HÓ 21—27-IG a pécsi gyülekezetünkben evangélizáció volt, melyet Liebstockl Jenő kaposvári prédikátor testvérünk tartott. Az aratás Urát kérjük, adja áldását a magvetésre.

Ne felejtkezzünk el könyvvásárlásainknál saját könyvesboltunkat, a

„KERESZTYÉN KÖNYVESHÁZAT“
(Felsőerdősor 5.)

támogatni, ahol mindennemű keresztyén irodalmi termék megrendelhető.

Kiadja: Keresztyén Könyvesház korl. fel.
Szövetkezet, Budapest, VI., Felsőerdősor 5.
Felelős kiadó és szerkesztő: Tessényi János.

Nyomatott: Kultura könyvnyomdában, Kaposvárott.
Nyomdáért felel: Henczer István.